

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Purici Olesea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olesei Purici împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Grand Premium”, intervenienți accesorii Întreprinderea cu Capital Străin „Total - Leasing & Finance” și Societatea cu Răspundere Limitată „Expauto Grup” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Purici Olesea și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 06 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 24 iulie 2015, Purici Olesea a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Grand Premium”, intervenient accesoriu ÎCS „Total - Leasing & Finance” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea penalității.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin contractul de leasing financiar nr. 348L2011-PUR din 16 decembrie 2011 încheiat cu ÎCS „Total - Leasing & Finance”, Purici Olesea este locatarul autovehiculului de model „Mercedes Benz” 250 CDI, cu nr. de înmatriculare XXXXX pe care îl posedă și îl folosește.

Susține că, autovehiculul indicat a fost procurat de la SRL „Grand Premium” în stare nouă, având un termen de garanție la propulsor de 3 ani și a fost deservit tehnic timp de 2, 5 ani doar de către această întreprindere, fapt stabilit prin actele eliberate de pârât începând cu 17 decembrie 2011 până la 20 august 2014.

Menționează reclamanta că în perioada 10 mai 2014 - 20 august 2014 autovehiculul de model „Mercedes Benz” 250 CDI, cu nr. de înmatriculare XXXXX a fost prezentat la centrul de reparații al SRL „Grand Premium” situat pe str. Varnița

8, mun. Chișinău pentru efectuarea diferitor lucrări inclusiv și schimbarea uleiului, ulterior fiind returnat reclamantei.

Afirmă Purici Olesea că după o perioadă de timp propulsorul autovehiculului s-a defectat, iar drept cauză a deteriorării a fost depistat rumegușul de fier în compartimentul filtrului de ulei, propulsorul urmând a fi înlocuit, astfel la 25 august 2014 de către SRL „Grand Premium” a fost întocmit actul de constatare a pagubelor nr. 2268 prin care a fost stabilit că prejudiciul material adus automobilului de model „Mercedes Benz” 250 CDI, cu nr. de înmatriculare XXXXX, constituie 411 914 lei.

Declară reclamanta că s-a adresat cu o reclamație în adresa SRL „Grand Premium”, prin care a solicitat restituirea prejudiciului în termen de 15 zile, însă drept răspuns, pârâtul a indicat că nu au fost prezentate actele de efectuare a lucrărilor pentru perioada 17 decembrie 2011 - 20 august 2014, precum și că avocatul care a înaintat reclamația în numele Olesei Purici nu avea asemenea împuterniciri.

Indică că reclamația adresată pârâtului a fost recepționată la 01 iunie 2015, astfel penalitatea urmează a fi calculată din această zi până la 24 iulie 2015.

Cere Purici Olesea repararea prejudiciului material în sumă de 411 914 lei și încasarea penalității din contul SRL „Grand Premium” în mărime de 1 318 124, 80 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Purici Olesea și-a majorat pretențiile din acțiune, solicitând prejudiciul material în mărime de 411 914 lei, încasarea penalității în mărime de 3 706 920 lei și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

Prin încheierea protocolară din 09 martie 2016 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Expauto Grup”.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 06 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de către Purici Olesea și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 06 iulie 2016.

Atât prima instanță cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la faptul că probele prezente la materialele cauzei nu confirmă deservirea tehnică necalitativă a autovehiculului la SRL „Grand Premium”, astfel nu a fost dovedită obligația intimatului-pârât de a repara prejudiciul solicitat.

La 07 septembrie 2017, Purici Olesea prin intermediul reprezentantului, avocatul Adrian Berezovschi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 și hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 06 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Purici Olesea a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, prima instanță a dat o apreciere greșită raportului de constatare tehnico-științifică nr. 10378 din 03 decembrie 2015, concluzionând că necesitatea schimbării propulsorului a fost generată de exploatarea

necorespunzătoare a autoturismului, întrucât această expertiză a fost efectuată în lipsa recurenței, cu încălcarea prevederilor legii, de fapt cauza defecțiunii fiind prestarea necalitativă a serviciilor de către SRL „Grand Premium”.

Invocă că instanțele ierarhice inferioare au aplicat eronat prevederile Legii privind protecția consumatorilor, potrivit căreia prestatorul este obligat să răspundă pentru prejudiciul cauzat de serviciul prestat necorespunzător.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 a fost expediată în adresa recurenței la 19 iulie 2017, însă lipsesc date când a fost recepționată de către recurentă.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Purici Olesea la 07 septembrie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 02 octombrie 2017, în adresa intimatului SRL „Grand Premium” a fost expediată copia recursului declarat de către Purici Olesea cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 23 octombrie 2017 SRL „Grand Premium” a depus referință, indicând că recurenta Purici Olesea nu a demonstrat legătura causală între serviciul prestat de către SRL „Grand Premium” și defecțiunea stabilită prin raportul de constatare tehnico-științific nr. 10378 din 03 decembrie 2015, cauza defecțiunii fiind lipsa respectării condițiilor de exploatare a autoturismului din partea recurenței/reclamante, astfel recursul este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Purici Olesea este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Purici Olesea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii Purici Olesea precum că instanțele ierarhice inferioare au aplicat eronat prevederile Legii privind protecția consumatorilor, potrivit căreia prestatorul este obligat să răspundă pentru prejudiciul cauzat de serviciul prestat necorespunzător, deoarece nu a fost dovedită prestarea necalitativă a serviciilor de către SRL „Grand Premium”, astfel nu sunt întrunite condițiile necesare privind răspunderea delictuală.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Purici Olesea ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Purici Olesea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton